

MOŘE A KAPKA

Byl jednou jeden žák a ten se zeptal svého Mistra: "Co mne odděluje od Pravdy?" A Mistr řekl: "Nejsi sám, kdo je oddělený od Pravdy. Je mnoho takových. Povím ti 12 malých příběhů, které ti budou připadat jako velice jednoduché. Musíš je ale projít mnohokrát, a i když si budeš myslet, že už jsi je pochopil, nepřestávej je stále procházet. Dělej to tak dlouho, až jimi prostoupíš, až se z malých příběhů stanou velké a z velkých zase malé."

1.

Byla jedna kapka v moři, která tvrdila, že moře nikdy neexistovalo. A stejně tak je to i s mnohými lidmi. Stojí ve středu Boha a tvrdí, že Bůh nikdy neexistoval.

2.

"Chci svoji svobodu", dožadovala se jedna kapka v moři a moře ji ve své milosti vyzdvihlo na svůj povrch.

"Chci svoji svobodu", dožadovala se zase kapka. A slunce bylo plné milosti a vyzdvihlo ji do oblak.

"Chci svoji svobodu", dožadovala se stále kapka. A oblaka byla dobrotivá a spustila ji zase dolů. A tak byla opět v moři.

3.

Intelektuální kapka vody je intelektuální kapka vody a ne moře.

4.

"Všechny tyto kapky v moři za nic nestojí", řekla kapka v moři.

5.

"Bezpochyby, jednu věc už jsem poznala. Jsem o něco důležitější, než moře", řekla kapka v moři.

6.

"Asi se nikdy nepotkám s mořem", povzdychla si kapka v moři.

7.

"Ále, co je mi po tomto moři", řekla si kapka v moři.

8.

Jedna kapka vody bojovala se svým osudem. I když byla uprostřed moře, nechtěla o moři vědět.

9.

"Z titulu mé moci", řekla kapka druhé kapce uprostřed moře: "Z titulu mé moci jsi od tohoto dne vyloučena z tohoto moře."

10.

"Jsi v mé lásce", řeklo moře kapce vody. Ale kapka moře neslyšela, protože byla naplněna láskou k jiné kapce.

11.

"Kdyby se podařilo", uvažovala kapka vody: "aby každá kapka v moři byla v mé lásce, stala bych se celým mořem". A tak začala zahrnovat jednu kapku za druhou do své lásky. Byla tam však jedna kapka, která jí jednou velice ublížila. Způsobila jí největší utrpení v životě. A tak jí přes všechnu svoji lásku nedokázala odpustit. Jen proto, že nezahrnula jednu jedinou kapku do své lásky, jen jedna jediná chyběla - nestalo se z ní moře.

12.

Byla jedna kapka vody, která hledala ticho moře, dálku moře a lásku moře. "Ty jsi já", řeklo moře: "a já jsem ty". Otevřelo svoji náruč a přijalo kapku. A to, co patřilo moři, patřilo od této chvíle i kapce. Stala se tichem, stala se dálkou moře a její hloubka byla požehnáním pro tento svět.

"Věz, můj žáku. moře je plné odpuštění pro ty, kteří ho milují a přijme do sebe ty, kteří si to opravdu přejí".

"Ale co když je taková kapka vody velice špinavá, co potom?" zeptal se žák.

Tehdy se Mistr z celého srdce rozesmál a řekl: "Žádná kapka nemůže být tak špinavá, aby ji moře nedokázalo očistit".

(Příběh jsem našel ve svém archivu, neznám autora. Ale vím, že se na mne nebude zlobit, když dávám příběh dále bez náležité citace. Ten autor byl jistě již kapkou a mořem, mořem a kapkou. Tož dávám dále. Šplouch...)

Těch dvanáct příběhů nepotřebuje komentář.
Ale mám k němu ještě jeden příběh svůj. Spíš zkušenost.

Když jsem ho kdysi viděl poprvé, věděl jsem, že to je moudré povídání o mých bližních.

Když jsem ho četl podruhé (za delší čas), poznal jsem se v některých příbězích. A také jsem věděl, o kom jsou příběhy jiné, poznával jsem je v tom. Vzpomínám si ještě...

Ten list jsem objevil po tuze dlouhé době dnes. Byl málo čitelný léty. Přepsal jsem ho. A prožil si těch dvanáct příběhů. Víím, že skoro všechny jsou o mně. Až na jeden. Poznal jsem v tom sebe. Jen sebe.

Až na jeden?
Budu se muset k příběhům ještě za čas vrátit...

Mičky dávám příběhy dále.

Jsou o moři,
moře je krásné.

Jsou o kapkách,
kapky jsou inspirující.

Moře je...
Kapky jsou...

Je...
Jsou...
Jsme...

(Šplouch)
(Kap)

(mz)